Принесла телеграма вістку:
"Не чекай мене – не приїду".
Нудно в Москві хворому…
А поїду по морю Чорному…
Там я на байді на хвилях гулятиму вільно-привільно.
А як сумно піду до тополі…
Покличу гірського сокола.
Скажу: Соколе, брате…
Розваж мою тугу крилату…
Та скажи словечко милому.
Хай не кохає нікого.
Хай не блукає по бульварах.
Хай не співається ранком.
Люблю я друга, любитиму…
В морі любов оту питиму.
Принесла телеграма вістку.
А я не знаю… Чи вірить.